

Lapsirajotus moraalisenä ja yhteiskunnallisena kysymyksenä

Hiljattain pidettiin New Yorkin lainlaatijakunnan kutsuma yleisön kuulustelu lapsirajotusta koskevan lakiesityksen johdosta. Tämä esitys ehdottaa, että New Yorkin valtiossa tunnustettaisiin lääkärien ja ammattitaitoisten sairaanhoitajain lailliseksi oikeudeksi antaa neuvoja lapsirajotusta koskevissa asioissa, sikäli kun he katsoisivat synnytyksen saattavan asianomaisen avunpyytäjän terveyden ja hengen vaaralle alttiiksi.

Tähän yleisön kuulusteluun oli kokoontunut kaikenlaista yleisöä, ennenkaikkea vallitsevan moraalien puolustajia, suuttuneina semmoisesta julkeudesta, että lainsäätäjäkunnalle kehdataan moinen esitys tehdä.

Porvarilliset sanomalehdet kertoivat, että muutamat lainsäätäjäkunnan jäsenet, jotka olivat läsnä kuulustelussa, kauhistuivat kuullessaan esitystä puolustavain naisten käyttävän odottamattoman vapaata puhetapaa. Kristillissiveellinen henkilö toisensa jälkeen nousi protesteeramaan moista synnillistä esitystä vastaan, mikä pyrkii peukaloimaan "jumalan säätämää järjestystä" ja joka perustuu "yhteiskuntavastaiselle materialistiselle moraalikäsitteelle". Suoranaisia solvauksiakaan ei näiltä herroilta puuttunut. Sanoivat ehdotusta niiden taholta tulleeksi, jotka haluaisivat hyötyä lapsirajotusamatilla. Jopa joku puhuja oli niin "loukkaantunut", että leimasi ehdotuksen tekijät ja ehdotuk-

sen puolustajat lainrikkojiksi, jotka voitaisiin asettaa syytteeseen ja tuomita sen lain nojalla missä kielletään lapsirajotusta käsittelevän kirjallisuuden levittäminen.

Lapsirajotuskysymys on terveysopillinen probleemi ja myöskin yhteiskunnallinen kysymys. Jokaisen ajattelevan ja ymmärtävän ihmisen täytyy myöntää, että on suuri määrä tapauksia, joissa terveysystistä pitäisi syntymistä rajottaa, tapauksia missä synnyttäjän henki ja terveys on vaarassa ja missä lapsikin todennäköisesti syntyy joko ruumiillisesti tai henkisesti viallisena.

Mutta luopukaamme tässä yrityksessä kosketella tämän asian terveysopilliseen puoleen. Lakiakin kieltää koskettelemasta siihen. Niin pyhä asia on laki, ettei se tässä asiassa salli käsitellä edes terveysopillisia probleemeja. Eikä tämä kysymys kaipaakaan niinkään paljoa terveysopillista amatorikäsitteilyä kuin koskettelua asian yhteiskunnalliseen puoleen.

Tuon lain verhona on moraalinen, mutta pohjaltaan se on luokkalaki. Lapsirajotuskielto on luokkalaki käytännössä ja teoriassa. Lapsirajotus on täydessä käytännössä ylä- ja keskiluokan keskuudessa ja näitten luokkien tietoisuuden selventämistä varten toimii suuri joukko lääkäreitä ja muita asiantuntijoita. Useat niistäkin herroista ja rouvista, jotka eniten pauhaavat lapsirajotuk-

sen synnillisyydestä, teettävät ja tekevät tätä syntiä runsaasti omissa perheissään.

Lapsirajotus soveltuu porvarillisten perheitten luokka- ja mukavuusvaatimuksiin. Porvarillinen rouva ei halua kantaa liiallista perhe- ja yhteiskuntavelvollisuuksia. Porvarillisen perheen lapsirikkaus hajottaa ja häiritsee kapitalistisen pääoman toimintaa. Siksi porvarillisissa perheissä yleensä on vain yksi tai kaksi lasta.

Mutta se moraalilaki ja sitä turvaava laki, mitä porvaristo jokatäiväisessä elämässään rikkoo enemmän kuin mitään muuta lakia, on pyhä moraalilaki ja pyhä valtiolaki työläisluokkaan nähden.

Työläisluokka näet on porvarillisessa yhteiskunnassa se luokka, joka varustaa työvoimamarkkinat. Työvoima on kauppatavaraa ja kapitalistit ostavat sitä. Mitä enemmän työvoimaksi nimittettävää tavaraa on markkinoilla sitä halvemmalla hinnalla sitä voidaan ostaa. Syntyväisyyden rajotus voisi häiritä työvoimamarkkinoita. Siksi sitä ei ole sallittava edes terveyssyistä, koska tämän kautta voisi valloilleen päästä työvoimamarkkinoita heikontava rajotus ihmis-

tuotannossa. Tätä kapitalistiluokka pelkää ja tämän kautta tuo pelko perustuu raa'alle materialismille.

Lopuksi olkoon sanottu, että työväenluokan vapauden ja pelastuksen teorit eivät perustu syntyväisyyden keinotekoiselle rajottamiselle. Syntyväisyyden rajottamispyrkimys, luonnon luonnollista toimintaa estelevä, on kapitalistisen yhteiskunnan tuote, kuten kaikki muukin luonnottomuus sukupuolielämässä. Työväenluokka ei voi vapauttaa itseään luokkansa jäsenten keinotekoisella vähentämisellä, vaan yhteiskuntajärjestelmän muuttamisella, johon se pystyy sitä paremmin mitä suurempi tämä luokka on ja mitä terveempi tämä luokka on ruumiillisesti ja henkisesti. Sikäli kun työväenluokan ruumiillista ja henkistä terveyttä voidaan palvella synnytysasiain terveysopillisella huolehtimisella, niin sitä on vaadittava ja on sitä pidettävä edistysmielisenä yhteiskunnallisena pyrintönä. Mutta kaikellinen nykyään vallitseva salainen puoskaroiminen synnytysten rajoittamiseksi on useammassa tapauksessa julmaa ihmisten terveyden ja elinvoimaisuuden pilaamista.

F. J. S—ä.